

Vánoční dárek

Jana Javorská

Jana Javorská

VÁNOČNÍ DÁREK

Copyright

Autorka: Jana Javorská

Obálka: Karandaev

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

1. elektronické vydání

Praha, 2016

ISBN:

978-80-7512-735-8 (ePub)

978-80-7512-736-5 (mobipocket)

978-80-7512-737-2 (pdf)

VÁNOČNÍ DÁREK.....	5
ANDĚLÍČEK.....	24
DOPIS JEŽÍŠKOVI.....	29
DÁREK PRO MAMINKU	37
VÁNOČNÍ STROMEČEK.....	45
DALŠÍ DÍLA AUTORKY:	51

VÁNOČNÍ DÁREK

Martina seděla na gauči s hlavou v dlaních. Její manžel Petr se tento týden opět zdržel v práci přesčas. Už ji nebavily jeho věčné výmluvy. Tušila, odkud vítr fouká, ale stále si to nechtěla připustit. Selhala. Je to určitě její vina, že si našel milenkou. Nebyla mu dost dobrou manželkou. Zřejmě se o něj nestarala tak, jak by si představoval. V posteli se sice snažila sebevíc i se zapřením, aby si ho udržela, ale asi to bylo málo. Co by mohla ještě chtít po více než dvaceti letech společného soužití?

Jejich vztah se den ode dne zhoršoval. Jakmile Martina začala pochybovat o Petrově věrnosti, řekla si, že nebude vyvádět, aby svého muže ještě více nepošťvala do náruče jeho milenky. Naopak. Zkusila na něho být mnohem milejší a byla k němu pozornější, avšak on bral její vstřícnost jako samozřejmou oběť, kterou přinášela po celou dobu jejich manželského svazku.

Před pár lety by mu možná dělala žárlivé scény, ale zaručeně by to nepřineslo nic dobrého. Proto se rozhodla, že se nesníží k takovým prostředkům, které by jejího muže udržely doma za každou cenu. Po tolika letech, kdy slýchala o podobných situacích od svých kamarádek, měla celkem slušný nadhled. Chápala, že pokud si Petr vzal do hlavy, že od nich odejde a ji vymění za mladší neokoukaný model, ona ani její děti ho nedokážou zadržet.

Jejich dva pubertáči neměli ani tušení, v jaké situaci se Martina nacházela, protože si žili vlastním životem a brzy opustí hnízdo. Ovšem malá čtyřletá Adélka byla na tatínka přímo fixovaná, což

byl veliký problém. Martina se na to bála jen pomyslet, co ji všechno ještě čeká, pokud její manžel Petr opravdu odejde od rodiny. Dnes si s ním o tom zkusí popovídat. Nedokáže už dál čelit té strašné nejistotě.

Z rozjímání ji vyrušil rachot klíče ve vstupních dveřích. Petr si tiše odložil a vešel do kuchyně, aby si vyndal z ledničky pití. Martina uslyšela, jak pivo zasyčelo, když z něho Petr odstranil zátku. Potom přešel do pokoje a rozsvítil lampičku.

„Co tady sedíš tak potmě?“ vylekaně zíral na svoji ženu.

„Kdes byl? Ale pravdu,“ vyzvala ho Martina doposud klidným hlasem.

„Kde bych asi tak byl? Vždyť jsem ti včera oznámil, že zůstanu dýl v práci. Nezačínej zase.“

„S čím nemám začínat? Copak jsem ti něco řekla? Jen chci vědět, kde trávíš poslední dobou všechny večery,“ nedala se odbýt Martina.

„Nemá cenu se o tom s tebou bavit,“ odpověděl Petr nazlobeně. Položil pivo na stolek a chystal se odejít.

„Nikam nechod'. Musíme si promluvit. Takhle už to dál nejde. Proč mi nepřiznáš, že někoho máš?“ dotírala Martina. Petr se kroutil a bylo vidět, že se mu do upřímného rozhovoru vůbec nechce, přestože svojí milence sliboval, že už to doma vybalí. Chvilku mlčel a přemýšlel, jak začít.

„Myslím, že bude lepší, když se odstěhuju,“ pronesl bez vysvětlení, zvedl láhev, párkrát jí otočil v ruce a zkoumal etiketu, než se napil.

„Já tě přece nevyháním,“ bránila se Martina.

„Je tu pro mě příliš dusno. Musím pryč.“

„A co Adélka a děti? Copak jsou ti úplně jedno?“ stočila svůj tón hlasu do výčitek Martina a nejraději by vstala a začala do manžela